

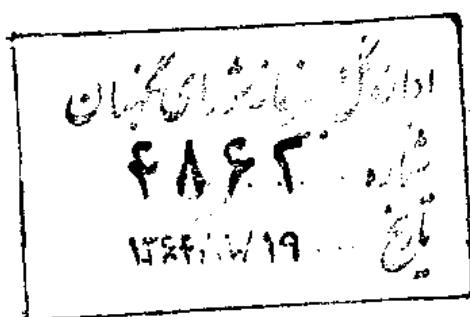

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

بعنوان

شورای محترم نگهبان

پیرو نامه شماره ۱۴۳۴/ق مورخ ۱۳۶۴/۴/۱۹ و عطف بنامه شماره ۳۹۱۱ مورخ ۱۳۶۴/۵/۶ درخصوص لایحه تشکیل دادگاههای حقوقی یک و دو که در جلسه علنی روز پنجشنبه ۱۳۶۴/۸/۱۶ مجلس شورای اسلامی با اصلاحاتی بتصویب رسیده است دراجرای اصل نود و چهارم قانون اساسی برای رسیدگی و اظهارنظر آن شورای محترم به پیوست ارسال میشود .

وثیس مجلس شورای اسلامی

اکبر هاشمی

۱۸
۱۷
۱۶

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

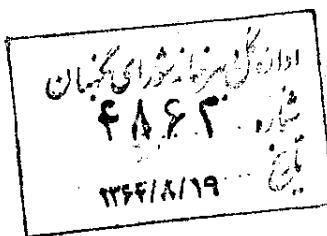
شماره ۱۷۰۱۵

تاریخ ۱۹ آری ۱۳۹۴

پیوست

بیان

لایحه تشکیل دادگاههای حقوقی یک و دو

ماده ۱ - دادگاههای حقوقی به دادگاههای حقوقی "یک" و دادگاههای حقوقی "دو" تقسیم میشوند.

ماده ۲ - دادگاه حقوقی یک تشکیل میشود از رئیس یا عضو علی البذل ویک مشاور.

ماده ۳ - حق رای با رئیس یا عضو علی البذل دادگاه است. مشاور و مکلف است قبل از اتخاذ تصمیم دادگاه پرونده واقعیاً مطالعه و برسی نموده و نظرات خود را کتاب و بطور مستدل اعلام نماید.

تبصره - چنانچه پس از ختم دادرسی مشاور خدا کثر ظرف مدتها پنج روز نظر مسروطی خود را به دادگاه تسلیم نکند، قاضی دادگاه را ساخته تصمیم مینماید، در مواردی که قاضی مجتهد جامع الشرایط است صدور حکم متوقف برانفشه زمان مذکور نمیباشد.

ماده ۴ - دادگاه حقوقی "دو" تشکیل میشود از رئیس یا عضو علی البذل. چنانچه رئیس یا عضو علی البذل نسبت به مواردی نیاز به مشاور داشته باشد میتوانند از رئیس کل دادگاهها یا رئیس دادگستری حوزه متوجه خود درخواست مشاور کنند و رئیس مزبور مکلف به معرفی مشاور آشت و حکم قاضی پس از مشاور فلان عمل خواهد بود.

ماده ۵ - دادگاههای حقوقی "یک" به کلیه دعاوی حقوقی و امور حسی رسیدگی میکنند مگر آنچه بوجوب قانون درصلاحیت دادگاه حقوقی "دو" یادداگار مدنی خاص نباشد.

ماده ۶ - در نقاطی که دادگاه حقوقی "دو" تشکیل نشده باشد دادگاه حقوقی "یک" میتواند باموزی که درصلاحیت دادگاه حقوقی "دو" است رسیدگی نماید. و کسب نظر مشاور الزامی نیست رای دادگاه حقوقی "یک" در این موارد قابل تجدیدنظر شکلی نیست.

ماده ۷ - رسیدگی باموزدیل درصلاحیت دادگاههای حقوقی دو است.

۱- امور مربوط به ترکه شامل . مهر و موم ترکه و تصفیه و تقسیم آن .

۲- دعاوی راجع به اموال منقول و غیر منقول و دیون و منافع و زیان ناشی از جرم و ضمان قبیری درصورتی که خواسته بین از ۲ میلیون ریال نباشد.

۳- مطالبه خلع بیداز اعیان غیر منقول در صورتی که مالکیت مورد نزاع نباشد و در صورت اختلاف در مالکیت نصاب مذکور در بند (۲) معتبر است.

۴- دعوی رفع مزاحمت و کلیه دعاوی راجع به حقوق ارثاقی از قبیل حق العبور و حق المجری در ملک دیگری و امثال آن تا همیزانی که باشد حقوق انتفاعی بشرطی که

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

شماره سمع و نظر

تاریخ ۱۹ مرداد

پیوست

- ۲ -

بعضی

بیشتر از ثبات نباشد.

۵- مطالبه وفای بشرط و عهود راجع به معاملات و قراردادهای مشروط باتفاق مورد مطالبه قابل ارزیابی نباشد والا ثبات دادگاه حقوقی (دو) معتبر است.

۶- درخواست افزای و تقسیم و فروش اموال مشاع (باستثنای مواردی که قانون در صلاحیت سازمان ثبت قراردادهاست) درصورتیکه مالکیت محل نزاع نباشد.

۷- تجدیدنظر نسبت به تصمیمات قابل اعتراض واحدهای ثبتی درمورد افزای اسلامی مشاع.

۸- دعاوى راجع به روابط موجود مستاجر، و درخصوص مطالبه اجر، ثبات دادگاه حقوقی (دو) معتبر است.

۹- درخواست تأمین دلائل و امارات و حفظ آنها.

۱۰- درخواست صلح و سازش بین طرفین درهودعوی و بدون رعایت ثبات.

۱۱- درخواست گواهی انحصار و راثت مکراینکه دعوی نسب یا زوجیت یا اختلاف در وصیت یا وصیت‌نامه طرح شود یا اختلاف در اصل نکاح و طلاق باشد که در اینصورت دادگاه مدنی خاص صلاحیت رسیدگی به انحصار و راثت راهم دارد.

۱۲- دعاوى راجع به حقوق مالی از قبیل حق شفعه و حق فسخ و دعوی بطidan معامله وی اعتبرای سند درصورتیکه حق یا مورد معامله بیش از خد ثبات نباشد.

۱۳- دعوی مزاحمت و معانعت از حق و تصرف عدوانی در عین غیر منقول تاهر میزانی که باشد.

ماده ۸- درصورت تراضی کتبی طرفین دعوا دادگاه حقوقی (دو) میتواند تا هر میزانی که باشد به آن دعوا رسیدگی نماید.

ماده ۹- اگر در مقر دادگاه حقوقی (دو) دادگاه حقوقی (یک) نباشد دادگاه حقوقی (دو) بعامور زیر نیز رسیدگی خواهد نمود.

۱- دعاوى که خواسته آن تا چهار میلیون ویال باشد.

۲- دعاوى راجع به اسناد ثبت احوال و شکایات اشخاص ذینفع از تصمیمات هیات حل اختلاف ثبت احوال.

تبصره- احکام مربوط به این موارد نظیر دیگر احکام دادگاههای حقوقی (دو) جز در موارد ماده ۱۲ قطعی است.

ماده ۱۰- درمورد احکام غایبی محکوم علیه غایب حق اعتراض دارد مگر اینکه

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

شماره ۱۵۷۴۱

تاریخ ۱۹ مرداد

پیوست

-۲-

تعالیٰ بسم

رضایت او به حکم یا اعتراض از این حق ثابت شود ، به دادخواست اعتراض در دادگاه صادر کننده رای رسیدگی می شود در هر حال مراتب مانع از اجرای حکم نخواهد شد .

ماده ۱۱ - چنانچه محکوم علیه پس از اجرای حکم از مقاد آن مطلع شده و واخواه نماید و در رسیدگی بعدی حکم به نفع واخواه صادر شود در صورتی که مدعی سبب ورود ضروری باشد حکوم به پرداخت ضروناتی از اجرای حکم اولی بموخواه می باشد .

ماده ۱۲ - احکام و قرارهای دادگاههای حقوقی جز در موارد زیر قطعی است .

الف - جائیکه قاضی قطع پیدا کند که حکم شیر خلاف موازین قانونی و یا شرعاً بوده است .

ب - جائی که قاضی دیگر بعلت عدم توجه قاضی اول به قواعد و موازین ضروری و مسلم فقهی قطع به مخالفت حکم او با موازین قانونی یا شرعاً پیدا کند .

ج - جائی که ثابت شود قاضی در اصل صلاحیت قضا و یا صلاحیت رسیدگی و انشاء حکم را در موضوع پرونده نداشته است .

تبصره - مرجع تجدیدنظر تصمیمات دادگاه حقوقی (دو) دادگام حقوقی (یک) است و احکام صادره از دادگاه حقوقی (یک) در این موارد قطعی است . لکن چنانچه در رسیدگی دادگاه حقوقی یک نیز یکی از شهود بالاتحقیق یافت ، رسیدگی در دیوان عالی کشور صورت خواهد گرفت .

ماده ۱۳ - قرارهای صادره ذیل از دادگاههای حقوقی (یک) و (دو) به ترتیب قابل تجدیدنظر است که مرجع تجدید نظر و نقض قرارهای دادگاههای حقوقی یک دیوان عالی کشور خواهد بود .

۱- قرار و دیابطال دادخواست .

۲- قرار سقوط دعوی .

۳- قرار رد دعوی یا عدم استماع آن .

۴- قرار عدم صلاحیت .

۵- قرار عدم اهلیت یکی از طرفین دعوی .

تبصره - رسیدگی پس از فسخ قرار بیهمان دادگاه صادر کننده قرار و در صورت عدم عدول قاضی از نظر خود به قاضی دیگری ارجاع خواهد شد .

ماده ۱۴ - در دادگاه حقوقی یک ، وئیس دادگاه ذر صورتی که مجتهد جامع الشراحت نباشد پس از رسیدگی بدعوى و مطالعه پرونده و تجزیه مشاور نظر خود را به طرفین ابلاغ نماید و چنانچه حداقل ظرف ۵ روز مورداً اعتراض طرفین یا یکی از آنها نبود رای میدهد و چنانچه نظر وی مورد اعتراض هر دو طرف یا واحد طرفین بود ، بدون انشاء رأی نظر و استباط قضائی خود را با ذکر دلیل بطور کتبی به دیوان عالی کشور می فرستد . دیوان عالی

شماره ۱۶۰۷۵

تاریخ ۱۹ آذر

پیوست

تعالیٰ

کشور پس از ملاحظه نظریه دادگاه رسیدگی به پرونده چنانچه نظریه راصح و موجه تشخیص داد آنرا تایید و پرونده را اعاده نماید تا رئیس دادگاه انشاء حکم کند. در این صورت رای صادره بارعایت مفاد ماده ۱۲ همین قطعی است.

ماده ۱۵ - هرگاه دیوانعالیٰ کشور نسبت به نظریه دادگاه حقوقی یک ایجاد قضائی داشته باشد نظر خود را مستدلاً همواه با پرونده به دادگاه رسیدگی کننده ارسال ننماید، چنانچه دادگاه نظر دیوانعالیٰ را پذیرفت مطابق آن حکم مقتضی صادر خواهد کرد. در غیراینصورت پرونده را نزد ریاست کل دادگاهها ارسال ننماید تا حسب الارجاع در شعبه دیگری ظرف یک هفته رسیدگی ماهوی شود. شعبه مرجع الهیا نیز رسیدگی چنانچه نظر دیوانعالیٰ کشور را پذیرفت مطابق آن انشاء حکم ننماید والا نظر خود را مستدلاً همواه با پرونده مجدداً به دیوانعالیٰ کشور میفرستد. در این صورت پرونده در هیات عمومی شعب حقوقی دیوانعالیٰ کشور مطرح و مطابق نظر اکثریت مطلق اعضاء به بکی از طرق زیر عمل میشود.

- ۱- در صورتیکه هیات عمومی دیوانعالیٰ کشونظر یکی از شعب دادگاه حقوقی یک را صحیح و موجه تشخیص دهد پرونده را به همان شعبه میفرستد تا انشاء حکم ننماید.
- ۲- در صورتیکه نظرات قضائی دو شعبه رسیدگی کننده مشابه و هردو صحیح و موجه تشخیص داده شد صورت پرونده بهیکی از دو شعبه رسیدگی کننده جهت انشاء حکم ارسال میشود.
- ۳- در غیرموارد مذکور در فوق هیات عمومی طبق نظریها کثیرت مطلق اعضاء پرونده راجهت ارجاع به یکی از شعب دیوانعالیٰ نزد ریاست کل میفرستد و پس از ارجاع شعبه مرجع الهیا مکلف است نسبت به موضوع پرونده ماهیتنا رسیدگی و حکم مقتضی را انشاء نماید. حکم صادر شده قطعی است.

ماده ۱۶ - ادامه رسیدگی نسبت به دعاوی و اموریکه در تاریخ اجرای این قانون در دادگاههای صلح مطرح باشد با دادگاه حقوقی دو واگر در دادگاههای عمومی حقوقی مطرح باشد با دادگاه حقوقی یک خواهد بود ولی احکام صادر از حیث مرجع تجدید نظر تابع نصاب مذکور در این قانون است.

ماده ۱۷ - دادگاههای حقوقی یک و دواز آن تاریخ تصویب این قانون ظرف مدت حداقل ۳ ماه شکیل و از آن تاریخ دادگاههای صلح و عمومی حقوقی منحل میگردند.

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

شماره ۱۵۷۴

تاریخ ۱۹ مرداد

پیوست

- ۵ -

تعالیٰ
بهم

ماده ۱۸ - از تاریخ اجرای این قانون کلیه قوانین و مقرراتی که مغایر با این قانون باشد ملغی است.

لایحه قانونی فوق مشتمل بر هجده ماده و چهار تبصره در جلسه روز پنجشنبه شانزدهم آبانماه یکهزار و سیصد و شصت و چهار بتصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است . ع

رئیس مجلس شورای اسلامی

اکبر هاشمی

۱۳۵۶، ۸، ۲۰